

Bewogen tijden

Judith Claessens

Bewogen tijden

Eerder verscheen van deze auteur:
Gedichtenbundel Judith Weening 2013
Met plezier geschreven 2014
DOOR HET LEVEN HEEN 2015
Wat ik door mijn ogen zag 2019

© 2023 Eigen beheer
© Auteur Judith Claessens

Coverontwerp: Judith en Frans Claessens
Binnenwerk: Judith en Frans Claessens
Foto cover bewerkt door: Frans Claessens

ISBN: 9789403716299
NUR: 402

Alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16B Auteurswet 1912 j^o het Besluit van 20 juni 1974, St.b. 351, zoals gewijzigd bij het Besluit van 23 augustus 1985, St.b. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (postbus 882, 1180 AW, Amstelveen). Voor het overnemen van gedeelte(n) van deze uitgave in bloemlezingen, readers, en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912), dient men zich tot de uitgever te wenden.

**WAT EEN BEWOGEN LEVEN
VOOR LIV**

INHOUDSOPGAVE

De keelamandelen	9
Mooie herinneringen aan pleegvader	11
Met de kinderen van Lodewijk spelen	14
Scheelkijken	16
Sneeuwpret	19
Een verbrande arm	21
Het onderzoek bij de schoolarts	23
Op vakantie naar Domburg	26
Met de pleegouders naar het circus	27
Muziek maken	28
Poezen en een Teckel	30
De zwemdiploma's	34
Naar Zandvoort aan Zee	37
Haar jongste pleegbroer	40
Op vakantie met vriendin Kimmy	45
De ervaringen van Liv op zestienjarige leeftijd	48
Een ontmoeting met de Turk Nazir	51
Seksuele ervaringen in de pubertijd	54
Heerlijk tochtje op paard Bandiet	55

Achttien jaar geworden	57
Buikpijn	60
Hulp van haar oudste pleegbroer	63
Te laat op de begrafenis	67
Het barbecuefestijn	71
Twee mooie vakanties naar Disneyland	73
Het jaarlijks darmonderzoek	75
Een hele nare ervaring	79
Het huwelijk met Michiel	83
Hondjes die Liv heeft gehad	90
Welke ziekte heeft Liv nu eigenlijk	93
Kennismaken met de moeder van Liv	95
De eerste brommobiel van Liv	98
Het huwelijk met Drikus	102
Dagjes uit met Drikus	106
Op vakantie met het Rode Kruis	111
Trotse oma	116
Pleegmoeder heeft blaaskanker	118
Het gebroken been van Drikus	121
Opnieuw problemen met de ogen van Liv	125
Biografie	127

De keelamandelen

Liv weet eigenlijk niet waarom ze het keelamandelen noemen, want het lijkt niet eens op een amandel. Het lijkt meer op een nootje, maar goed. Liv was twee jaar oud en omdat ze vroeger behoorlijk vaak verkouden was en veel keelontstekingen had, moesten haar keelamandelen er door de KNO-arts uit gehaald worden. Liv weet zich niets meer ervan te herinneren, dat ze met haar pleegmoeder bij de KNO-arts op consult is geweest. Haar pleegmoeder ging altijd met alle kinderen van het gezin mee, als ze naar een huisarts of ziekenhuis moesten. Deze arts vond het nodig dat Liv haar keelamandelen eruit werden gehaald. Ook vond de KNO-arts het nodig dat er buisjes in haar oren werden aangebracht, zodat ze minder vaak oorontsteking zou krijgen. Het was maar een kleine operatie en toch

moest je er wel zeven dagen voor in het ziekenhuis worden opgenomen. Tegenwoordig is het maar een dag opname. Dan breng je het kind rond half acht in de morgen en mag men de hele tijd bij hun kind blijven, totdat hij of zij weer om vijf uur die namiddag naar huis mag. De kindjes krijgen dan meestal een waterijsje. Liv at bijna direct na de operatie alweer brood, omdat ze in die tijd nog langer in het ziekenhuis moesten blijven. De tante vond het zo knap van Liv, dat ze al brood met korsten at, want de meeste kinderen hadden veel pijn met slikken, na deze operatie. Na een weekje mocht ze weer naar huis. Als Liv oud genoeg was om af te zwemmen voor het zwemdiploma A, moest ze wel oordopjes in haar oren doen. Er mocht namelijk geen water inkomen, anders kon ze weer oorontsteking krijgen.

Mooie herinneringen aan pleegvader

Toen Liv nog heel klein was, had ze wel een hele goede band met haar pleegvader. De leeftijd waar ze het over heeft is toen Liv vier jaar oud was. Ze ging heel vaak met haar vader, voor op het zitje van zijn fiets, een stukje fietsen. Ze fietsten vaak op een zomerse dag overal naartoe. Altijd als ze een fietstochtje gemaakt

hadden, gingen ze daarna een ijsje eten. Op een dag reden ze via Blaricum naar Laren en stonden er in

een weiland vier pony's. Het waren hele kleine pony's. Liv en haar vader keken naar de pony's. Liv wees ernaar, omdat ze op zo'n pony wilde zitten. Haar vader stapte van zijn fiets en hielp

Liv er ook vanaf. Toen er een pony bij het hek kwam staan, pakte vader Liv op en zette haar op de pony. Dat vond ze geweldig. Daarna is haar vader over het hek geklommen. Toen de pony begon te lopen, liep haar vader met hen mee. Liv was een beetje bang, maar eigenlijk ook weer niet, want door de geborgenheid van haar vader in de buurt, had ze er toch plezier in. Ze hebben dit weleens vaker gedaan en daardoor was bij Liv de liefde voor pony's geboren. Ze wilde graag op ponyrijles, maar dat mocht Liv pas toen zij zeven jaar oud was. Toen Liv zeven jaar werd, ging haar vader op zoek naar een manege en die vond hij in Eemnes. Daar is Liv met de rijlessen begonnen. Ze werd altijd door haar vader naar de manege gebracht en heeft er een heerlijke tijd gehad. Ze reed op verschillende pony's en leerde er veel over. Toen ze eenmaal goed pony kon rijden, mocht Liv naar dressuurwedstrijden.

Toen ze groter werd, is Liv op een groot paard gaan rijden. Ze heeft genoten en verschillende prijzen gewonnen, waar Liv heel trots op was en nog steeds is. Helaas heeft ze die prijzen niet meer. De prijzen die zij had gewonnen, waren voornamelijk rozetten en die is Liv later allemaal kwijtgeraakt. Ze heeft in totaal zestien en een half jaar op pony's en paarden gereden. Ook heeft Liv zelf een eigen pony en paard gehad, die ze altijd met liefde heeft verzorgd.